

Nico Burns laat steeds meer zijn gezicht zien

Sterke groei door een hoop ervaring in een korte tijd

The International is een nog zeer jonge baan die in 2011 is aangelegd door de Hollandsche Greenkeeping Maatschappij (HGM). Hoofdgroenkeeper Nico Burns, in dienst van HGM, heeft te maken gehad met alle mogelijke uitdagingen die de aanleg en onderhoud van een nieuwe, prestigieuze baan met zich mee brengt.

Auteur: Santi Raats

TOROinno
seeds**everris.****GREENKEEPER OF THE YEAR**

Burns, een zeer hardwerkend, gedreven greenkeeper die op alle vlakken zijn best doet. Zo spreekt hij uitstekend Nederlands (mede doordat zijn vrouw Nederlandse is en zijn kinderen geen Engels met hem willen praten), heeft hij een hecht team om zich heen gecreëerd en is hij expert in wit struisgras geworden. 'Het donkere raagrass op de fairways contrasteert prachtig met het wit struisgras op de greens,' aldus Burns, die tijdens het toernooi, wanneer de verlichting 's avonds vol aanstaat, de meest sprookjesachtige foto's maakt van zijn baan. Dit succes is niet bepaald van de ene op de andere dag zo gekomen, het is echt een verworven succes.

Werkervaring

In 2001 kwam Burns als een jonge hovenier naar Nederland vanuit Nieuw-Zeeland. Aangezien zijn moeder Nederlands is, wilde hij toen een wereldreis maken en in dat kader een jaar in Nederland verblijven. Hij ging aan de slag bij Golf Centrum Rotterdam als tuinman. Burns leerde in die periode zijn huidige vrouw kennen en is nooit meer weggegaan. In 2010 maakte hij tijdens zijn hoofdgreenkeeperscursus de eerste grote stap: hij stapte in het nog bijna kersverse greenkeeping team van The Dutch onder leiding van Niall Richardson, waar kosten nog baten werden gespaard om een fantastische baan neer te leggen en flinke geïnvesteerd werd in onderhoud. In korte tijd deed Burns veel kennis op over de aanleg van een nieuwe golfbaan. Deze kennis nam hij met zich mee in de aanleg van The International.

Hans Schaap, die voorheen bij Aha De Man werkte, werd directeur van het nieuw opgerichte aannemersbedrijf Hollandse Greenkeeping Maatschappij HGM en begon daarmee het onderhoud van acht Burggolf-banen: Zoetermeer, Gendersteyn, Pumerend, St Nicolaasga, Emmen, Middelburg, Wijchen en Haverleij. Aan Burns vroeg hij of deze voor hem als hoofdgreenkeeper wilde komen werken op Burggolf Zoetermeer. Zo geschiedde, maar hij bleef er twee maanden: Schaap zag potentie in Burns en plaatste hem in maart 2011 op The International.

Aanleg The International

In het voorjaar van 2011, als de eerste vijf greens zijn ingezaaid, kwam Burns op The International werken. Binnen een jaar groeide het team van twee naar vijftien mensen. In een korte tijd werd een zeer prestigieuze baan aangelegd die grote toernooien kan hosten. Ryder Cup Captain en US

TORO

inno
seeds

everris.

GREENKEEPER OF THE YEAR

Master-winnaar Ian Woosnam ontwierp samen met een Belgische architect de baan. Daarbij werd bepaald dat de greens ingezaaid zouden worden met wit struisgras, een agressieve grassoort die, indien de juiste goede omstandigheden aanwezig zijn, kan zorgen voor een dichte grasmat en dominantie tegen ongewenste andere grassen. Witstruis zou een duurzame grassoort zijn. Bij een relatief laag stikstofniveau groeit het toch goed, het groeit ook beter bij hogere temperaturen dan gewoon struisgras en het heeft een groter herstelvermogen. Wit struisgras heeft dermate specifieke verzorging nodig, dat ook weinig adviseurs er verstand van hebben. Dit om aan te geven dat Burns voor een pittige taak stond. Hij moest zich er namelijk nog behoorlijk op 'inlezen'.

'In het begin heb ik het witstruis een beetje verwend'

Wit struisgras

Het gebruik van wit struisgras (A1, A4) op de greens was voor Burns een leerproces. Hij moet toegeven: 'In het begin heb ik het witstruis wel een beetje verwend. De opbouw van de Dutch Greens was ook nog een uitdaging op het vlak van watermanagement. Volgend jaar gaan we het overvloedige vilt verwijderen. Op drie of vier greens hebben we nu overmatig straatgras. Dat pakken we volgend jaar aan in een grote operatie. Bij de andere greens halen we het straatgras er dagelijks handmatig tijdens het maaien uit en herbezoden we eventueel met nieuwe stukken uit de *nursery-green*. Alleen aan één kant van de baan kampen we met deze problemen. Ik weet eigenlijk nog niet waardoor dit komt. Het kan met de ligging van de baan te maken hebben, of met de aanleg van de greens, gezien we het destijds teveel hebben verwend. Om wit struisgras succesvol te laten zijn, moet je dat juist niet doen, zo is gebleken. Ik maaide tegelijkertijd te kort.

Wit struisgras zou mogelijk beter gedijt hebben op een USGA-green in plaats van op een Dutch green, zoals op The Dutch, waar de greens ook wit struisgras hebben, maar het is voor Burns moeilijk om te duiden waardoor de startproblemen zich voordeden.

Maar de afgelopen twee jaar heeft Burns vier prestigieuze toernooien (2 x European Ladies

open en 2 x European Senior open) gehad. De greens waren weer in topconditie en het team kreeg veel positieve complimenten door de Europese topspelers. Burns: 'Het prepareren van de greens voor zo'n toernooi begint maanden vooraf. Omdat witstruis kruipt en de neiging heeft om te gaan liggen, heeft dit een intensief onderhoudsregiem nodig. Ik verlaag de hoogte van de greens daarvoor langzaam naar 3 millimeter en gebruik borstels om het gras rechtop te laten staan. Dit geeft de bal een eerlijke en geleidelijke rol.'

Kinderziekten

Het beeld is duidelijk: het was stressen in het begin. 'Ik deed alles wat ik kon,' zegt Burns daarover. 'Ik was dag en nacht gefocust op het grasonderhoud. Daarbij ontschoten de aanleg van de bunkers helaas mijn aandacht. Die werden door anderen aangelegd.'

Helaas werd daarvoor het verkeerde bunkerzand gebruikt en een paar jaar lang zorgde dit voor matige bunkers en veel klachten van de golfers. Er werd 15 centimeter zand uitgehaald en door gemengd met geschikt zand. Met trilplaten werd daarna getracht om de boel te verstevigen. Het leek in de eerste instantie niet te baten, maar van lieverlee ging het zand zich zetten en is ook deze kinderziekte verholpen. 'De bunkers zijn ook heel steil,' vertelt Burns. 'We hebben acht man nodig een hele dag lang om verzakt zand weer terug te schuiven.' Een paar jaar na de aanleg blijkt ook weer hoe sterk het gras is: het kan kort maaien goed aan.

'Ik geniet ervan om een ploeg aan te sturen en zelf mee te helpen'

Door de baan had Burns ook verschillende problemen met uitspoeling van het graszaad. 'Dit komt omdat de baan veel ondulaties en steile hellingen heeft. Ik en mijn ploeg hebben keihard gewerkt met zoden om dit probleem op te lossen. Nu groeien de juiste grassoorten op de juiste plek.'

Persoonlijke groei

Ook Burns zelf bloeit op. 'Ik laat door de jaren heen steeds meer mijn gezicht zien in het clubhuis. Nu de baan er mooi bij ligt, durf ik dat meer,' lacht hij. 'Ik werk voor HGM en niet voor de baan zelf en dat geeft me een bepaalde professionaliteit en afstand tot de club. Maar ook zie

ik de baan en het clubhuis steeds meer als van mezelf. Vroeger vond ik dat allemaal moeilijker. Dat zat tussen de oren. Nu geniet ik echt van het maken van praatjes, van het rondrijden en met de spelers mee te denken en te helpen. Ik ben ook gegroeid in mijn manager-rol. Ik geniet van het motiveren van mijn team en het leiden van de groep. Ik kan nog wel groeien in het onderbouwen van mijn rapporten. Het schrijven heb ik nog niet onder de knie, maar is –zo merk ik– zeer belangrijk om te krijgen wat er nodig is op de baan tijdens de overleggen met HGM-eigenaar Hans Schaap en Ian Ouwkerk, de baanmanager van de Burggolf-banen. Als je kunt onderbouwen met cijfers waar de problemen zitten, dan kun je eerder budget krijgen om die problemen te lijf te gaan.'

Ambitie

Leiding geven kan Burns goed: 'Ik ben een *'people person'*. Ik geniet ervan om een ploeg aan te sturen en zelf mee te helpen: dat blijf ik zeker doen'. Hij wil zich blijven ontwikkelen op het gebied van kennisvergaring en management. 'Gegevens verzamelen betekent meer kennis. Als ik bijvoorbeeld kan bewijzen dat ik in de winter mijn zes man écht nodig heb, dan kan ik ze langer houden. Ook wil ik me wijden aan het schrijven van een beleid voor de langere termijn.' De reden waarom Nico de greenkeeper van het jaar wil worden is omdat hij gewoon van zijn werk houdt: 'Ik vind het leuk om naar mijn werk te rijden en de uitdaging aan te gaan om een nog mooiere baan te creëren.'

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-4947